

Bloom

EVERYONE

IS

อึดากลัว
ความล้มเหลวเลย
ต้องเจอสักครั้งแน่
แต่ไม่ตายหรอก

เฮงซวย

นาตาเลีย โลบาโนวา
เรื่องและภาพ

ณัชชา ศิริพานี
แปล

EVERYONE

IS 1877777

ใครๆ ก็ชีวิตพินาศได้ คุณก็ด้วย

นาตาลี โลบาโนวา

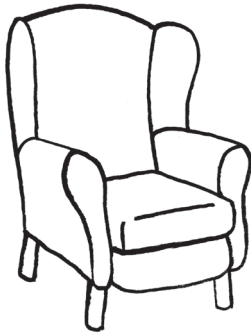
เรื่อง • ภาพ

คุยกับ Bloom

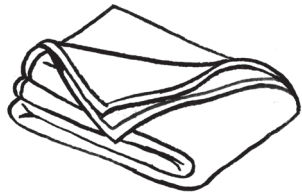
โทษที...ไม่มีอะไรจะคุย
Bloom

สวัสดี!

ฉันดีต่อได้รับที่นั่งสวยของตัวเอง
ปีติสุด ๆ ที่คุณหยิบเล่มนี้มาอ่าน
อะ นั่งทรงเ็นใจ

คราว ๆ ก็หยิบผ้าผิวนี้
ไปอ่านละ

รับเครื่องดื่มอะไรดีล่ะ?

(วงกลมเครื่องดื่มที่ชอบที่ขอบได้เลข

จะเลือกมากกว่าหนึ่งก็แล้วแต่ ยังไงฉันก็ห้ามคุณไม่ได้อยู่แล้ว
เพราะฉันเป็นเสียงที่ไร้ตัวตนในหัวคุณเท่านั้น)

น้ำเปล่า

ชา

กาแฟ

เครื่องดื่มลึกลับ

น้ำผลไม้

แล้วนี่เป็นไงบ้าง ดูดีอยู่ развеไป!

อืมม...

อ้อ ๆ

โอเค ที่เล่ามา โคตรเจ๋ง / อลังการ
(อยากให้ฉันตอบอะไรก็ออกเลย)

แล้วแม่คุณล่ะ สบายดีไหม?

อืม... อ่าอะ วิ่ววว

ได้กินแบบนี้ก็ ดีใจ / เสียใจ ด้วย
(อยากให้น้องตอบอะไรก็ออกเลย)

เออละ มาเข้าเรื่องหนังสือของเรากัน

หวังว่าคุณจะเอนจอยนะ!
แต่ถ้าอ่านแล้วไม่จอย นี่จะพูดอะไรได้ล่ะ
ก็คุณไม่ได้บอกว่าชอบไม่ชอบอะไร
แต่เอาเถอะ เดี่ยวเราก็นำจุดนี้ไปได้เองแหละ
นั่นว่าความสัมพันธ์ของเราก็นั่นแหละระดับหนึ่งอยู่

ยังไงก็...ขอให้สนุกเพลินๆ ไปละกัน!

วิธีใช้หนังสือเล่มนี้

ไม่ต้องอ่านตามลำดับก็ได้ ออกจากเปิดหน้าไหนก็เปิด
ฉันไม่ว่าอะไรหรอก

แนะนำว่าให้อ่านจากซ้ายไปขวา ชื่ออะนะ เด็ดดวงอีก

แต่เป็นตัวของตัวเองและสนุกให้เต็มที่ ♡

ออกจากดัชนีอะไรละวันนี้?

หลักการ จิ้มให้โดนเลขหลักตัว แล้วเปิดไปหน้าเลข
นั้นแหละ สิ่งที่คุณออกจากดัชนีในวันนี้*

5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34
35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49
50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64
67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81
82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96
97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111
112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126
127 128 129 130 131 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144
145 146 147 148 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160
161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175
176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190
191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205
206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 222

* คุณอาจออกจากดัชนีในวันนี้หรือหลุดออกไปเลยก็ได้

ออกจากดัชนีหรือไม่ก็อาจจะไม่ใช้ความรับผิดชอบของฉันนะ

บทนำ

ทุกสิ่ง ทุกอย่าง รวมถึงทุกคน
อย่างน้อยก็เองช่วยกันนิด ๆ หน่อย ๆ กันทั้งนั้นแหละ
และเราก็ทำอะไรไม่ได้อยู่ดี

ใครๆ ก็บอกว่าฟ้าหลังฝนสวยงามเสมอ ต่อแหละเถอะ ถึงฟ้าหลังฝน
จะสวยก็จริง แต่พายุฝนคงกระหน่ำถล่มบ้านเรือนข้างล่างจนเหลือแต่ซาก
ปรักหักพังหมดแล้วละ อีกคำพูดหนึ่งที่โกหกเราแบบเนียนๆ คือ ไม่ว่า
สถานการณ์ไหนย่อมมีสิ่งดีๆ ซ่อนอยู่เสมอ นี่ก็ต่อแหละอีกหนึ่ง เพราะ
บางทีมันก็เป็นแค่สถานการณ์ห่วยๆ เท่านั้นเลย ก็ใช่ มันอาจมีสิ่งดีๆ
ที่เหนือความคาดหมายเราตามมาทีหลัง แต่บางครั้ง แค่เรื่องนี้จบๆ ไปสักที
ก็เป็นสิ่งที่ดีที่สุดแล้ว

ที่ยากบอกคือ...บางอย่างมันก็เลวร้ายจริงๆ แต่เราควรหยุดโกหก
ตัวเองและเลิกอ้างว่ามันยังมีส่วนที่แอบดีอยู่นะได้แล้ว เอะ! บางอย่าง
มันก็แค่แย่ จะมองจากมุมไหนก็หาดีไม่ได้สักอย่าง ก็อยู่กับมันและใช้ชีวิต
ต่อไปซะ จะมีทางไหนให้เล็กลงอีกล่ะ จะเลือกยอมให้คนอื่นมาพราดสิทธิ-
มนุษยชนพื้นฐานของคุณ แล้วจะใช้เวลาหมกมุ่นกับการเวทนาตัวเองบ้าง
เป็นครั้งคราวยังทำไม่ได้เลยงี้เหวอ หรือจะเลือกไม่ให้ตัวเองโมโหออกมา
บ้างเลย?! ตลกน่า ถ้าต้องเผชิญหน้ากับช่วงเวลาที่ยากลำบาก อย่างน้อย
ตลอดระยะเวลานั้นก็ปล่อยให้ตัวเองบ่นออกมาเถอะ

และเห็นสิ่งอื่นใด คุณเองก็... ขอโทษที่ต้องพูดแบบนี้ แต่คุณเองก็กะพ่องกะแพร้งเหมือนกัน เรียกได้ว่าเฮงซวยเลยแหละ มาจนถึงจุดนี้ คุณคงคิดว่าฉันจะพูดต่อว่า “ก็ไม่เห็นเป็นไรเลย” สิละ แต่ฉันจะไม่พูดออกมาหรอก เพราะความคิดแบบนั้นมันโคตรไร้ประโยชน์เลย นอกจากจะไม่เสกให้คุณโอเคกับข้อบกพร่องเหล่านั้นแล้ว ช้ำยังจะทำให้หมกมุ่นกับข้อบกพร่องใหม่เพิ่มขึ้นไปอีก นั่นคือการที่คุณไม่พึงพอใจในตัวตนที่บกพร่องของตัวเองเอาซะเลย นั่นแหละที่จะทำให้คุณรู้สึกแย่งกว่าเดิมอย่างช่วยไม่ได้

ไม่มีวันชะหรง ทางเลือกสุดท้ายของคุณคือการอยู่กับข้อบกพร่องที่จะสร้างปัญหาให้คุณเป็นบางครั้งจนรู้สึกแย่ และก่อนที่ความรู้สึกนั้นจะหายไป คุณก็ดันทำผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำอีกจนกลายเป็นวงจรอุบาทว์จนได้ แต่นั่นแหละ ส่วนหนึ่งของความเป็นมนุษย์

นี่...ไม่ได้จะมาสอนการใช้ชีวิตให้คุณหรอกนะ ฉันยังเอาตัวแทบไม่รอดเลย และไม่สอนให้คุณเป็นคนที่ดีขึ้น เก่งกาจ หรือลुให้ไวในวันทีใจล้ม เพราะการ์ตูนของฉัฉันอาจไม่ได้สอดคล้องกับประสบการณ์ของคุณไปซะหมด แต่ก็หวังว่าจะช่วยทำให้อารมณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะความอับอายที่อยู่ในประสบการณ์ของมนุษย์ทุกคนมีความชอบธรรมขึ้นมาได้บ้าง และช่วยให้คุณรู้สึกดีขึ้นเมื่อรู้ว่าตัวเองก็เป็นส่วนหนึ่งของความล้มเหลวของมวลมนุษยชาติเช่นกัน

เรื่องเฮงซวยในที่ทำงาน

ไม่มีใครรู้หรอกว่า ตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ แต่คุณจะซ่อนความไม่รู้นั้นได้เก่งขึ้น

ฉันไม่รู้ด้วยซ้ำว่าตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ จะเขียนหนังสือสักเล่มนี้
ทำยังไงวะ? ฉันไม่เคยเขียนมาก่อนเลยแต่คนดันเชื่อว่าฉันทำได้ แล้ว
ยังให้เงินฉันอีก?? มีหน้าที่ยังคาดหวังในตัวฉัน?? ผ่านข้อตกลงที่มีผล
ผูกพันทางกฎหมายด้วย??

และดูเหมือนว่าฉันทำสำเร็จจนได้สินะ ดูจากที่คุณกำลังอ่านมันอยู่
ตอนนี้ อันที่จริงตอนเขียนเล่มนี้ฉันไม่รู้เลยว่าตัวเองกำลังทำอะไรอยู่เหมือน
กัน แต่วางใจเถอะ พอถึงจุดหนึ่งในชีวิตเดี๋ยวก็ตระหนักได้เองว่ามันเป็น
เรื่องปกติและไม่มีเหตุผลอะไรให้สติแตก

ตอนเด็กๆ ฉันคิดเองเออเองว่าอะไรที่ยิ่งใหญ่ต้องมีการจัดการแบบ
เฉพาะทางมากแน่ๆ อัดแน่นทั้งกฎและกระบวนการ รวมถึงหลังฉาก
ทุกอย่างต้องได้รับการวางแผนอย่างระมัดระวังและดำเนินการอย่างสุดเจียบ
เรียบสิ้น ทุกคนที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ล้วนรู้ว่าตัวเองต้องทำอะไร
เพื่อให้งานออกมาสำเร็จ และเป็นแบบนี้กันทั้งอุตสาหกรรม แต่พอฉัน
เริ่มทำงานดันกลายเป็นคนที่ต้องทำหน้าที่นั้นให้เสร็จในทันที จริงอยู่ว่า
อาชีพครีเอทีฟฟรีแลนซ์ที่ฉันทำมัน “ไม่มีกฎมีผิด” ในการสร้างสรรค์
ผลงานออกมา แต่เชื่อเถอะว่าไอ้การสร้างสรรค์มันก็มีแนวทางที่โง่ ยาก

แถมไร้ประสิทธิภาพอยู่ด้วยเหมือนกัน ซึ่งไม่ได้แปลว่ามันผิดเสียทีเดียว ถึงอย่างนั้นฉันก็ใช้เวลาหลายปีกว่าจะตระหนักว่าไม่มีใครคอยบอกเรา เกี่ยวกับวิธีที่เหมาะสมในการรับงานสร้างสรรค์อย่างเขียนหนังสือหรือพวก ออร์แกนไนซ์จินตนาการหรือ เอาจริงก็น่ากลัวแหละ แต่หากมองแง่บวก ตราบใดที่เราทำงานแบบพอๆ ไถๆ ไปได้ก็จะมีใครบอกว่าเราทำผิด หลังจากนั้นฉันก็ตั้งใจว่าจะทำทุกอย่างให้ออกมา “พอๆ ไถๆ” เสมอ

กฎเหล็ก 2 ข้อของการมี (และรักษา) งานที่ทำอยู่ คือ

- จัดการภาระงานประจำวันได้ดีในระดับหนึ่ง
- ทำให้ดูเหมือนว่าคุณจัดการภาระงานประจำวันได้ดีในระดับหนึ่ง

เวลาผ่านไปคุณก็จะเก่งขึ้นเอง ถึงจะไม่รู้ว่าจริง ๆ ตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ก็ตามที ภาระงานที่เคยน่ากลัวในตอนแรกจะกลายเป็นสิ่งที่จัดการได้ อย่างเป็นธรรมชาติราวกับเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่ประเด็นคือมันจะมีภาระใหม่ๆ เข้ามาเสมอ ไม่ใช่ชีวิตเท่านั้นที่จะเดินหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง งานก็เช่นกัน ในเมื่อคุณแก่ตัวลงในทุกๆ วันและหนีความรู้สึกอยากให้ชีวิตมีอะไรมากกว่านี้ไม่ได้ คุณจึงคิดว่างานที่ทำอยู่ก็ควรพูลฟิลความสำเร็จและพาไปยังเป้าหมายของคุณถูกมะ?

ผิด!

ที่บอกว่าผิดนี้ไม่ได้หมายความว่า คุณจะไม่มีทางประสบความสำเร็จ หรือจะต้องกลัวการผิดพลาดตลอดเวลาหรอกนะ มันหมายถึงอะไรๆ เหล่านั้นมันไม่ง่าย และความรู้สึกว่าตัวเอง “มาถึงจุดหมายแล้ว” ก็หายไปหมดสิ้น แต่อย่างที่คุณบอกไปก่อนหน้านี้ นี่คือการปกปิดและไม่มีเหตุผลอะไรให้ต้องสติแตก จงสนุกไปกับช่วงเวลาสั้นๆ ของการพูลฟิลจิตใจ การบรรลุเป้าหมาย และความสำเร็จเล็กๆ ในชีวิตเท่าที่เวลาจะมีเหลือ แค่ตั้งเป้าไว้ที่ “พอๆ ไถๆ” ก็โอเคแล้ว

คิดถึงกลับสู่ความสำเร็จคือการ
ค่อย ๆ ทำตามฝันวันละนิด

เพราะสิ่งที่ยิ่งใหญ่ไม่เคยเกิดขึ้น
เพียงชั่วข้ามคืน

ชกวัน ความตาย

ความตาย
เกิดขึ้น ได้ ตลอดเวลา

ทำไมงานไม่เสร็จสักอย่างเลย?

ขณะเดียวกัน โต๊ะของฉัน

ให้คะแนนประโยคข้อนี้ว่าคุณ

"ความสำเร็จคือสิ่งดี
โดยแก่แก่แท้ คุ่มค่าเสมอ
ที่จะไล่ล่าไขว่คว้ามัน"

2/10

ไอ้คนที่เลือกข้อนี้
มันเชื่ออย่างแท้จริง ๆ หรืออะ

"ฉันอยากทำให้คนที่ฉันรัก
ภาคภูมิใจ"

5/10

คุณธรรมเป็นเลิศ ว่าแต่คุณเอา
เวลาไปสร้างความรักความสูง
ให้พวกเขาบ้างหรือยัง?

"ฉันอยากพอใจกับชีวิต
ตัวเอง ซึ่งการบรรลุเป้าหมาย
ที่ตั้งไว้จะช่วยทำให้ฉันรู้สึก
อย่างนั้น"

7/10

ความไม่พึงพอใจก็เป็น
ส่วนหนึ่งของมนุษย์แหละนะ
แต่ยังไงฉันก็มีความสุขอยู่ดี

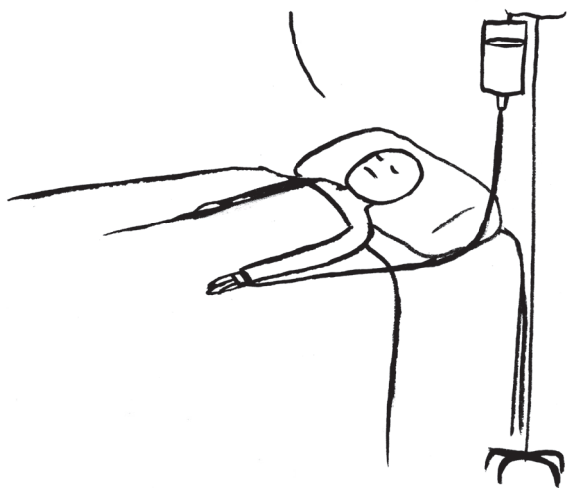
"ฉันก็แค่อยากทอกละแฉ
ไอ้พวกคนที่เคยทำไม่ดี
กับฉันไว้"

10/10

จริงใจ ใจเลว
ผลลัพธ์ชัดเจนสุด ๆ

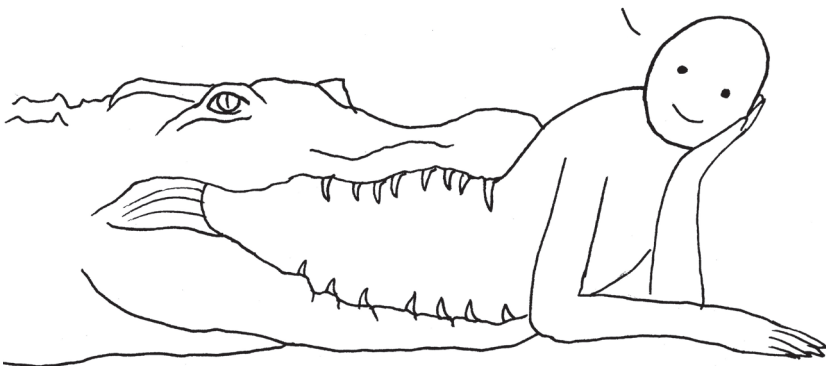
ตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ
ไม่มีใครที่ซ่อนรอดความตายคนไหนคิดจริงจังว่า

"สิ่งเดียวที่สืบทอดคือฉันน่าจะทำงานที่เกลียด
ฉันเพิ่งตื่นทุกวัน 7 มั้ง 3-6 เดือนก่อนฉันนี้
ฉันคงได้เลื่อนตำแหน่งไปแล้วแหละ...มั้งละ"

คำแนะนำ
การที่เราจะเติบโตได้นั้น ต้องทำให้ตัวเอง
ตกอยู่ในสถานการณ์ที่น่าอึดอัด!

หวังว่าสถานการณ์นี้จะทำให้ฉัน
ได้งานฟรีแลนซ์ดี ๆ บ้างนะ

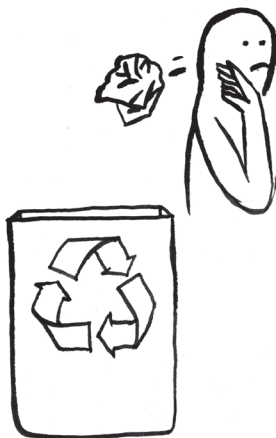
ไหนบอกหน่อยว่าจะไรดี
แรงใจให้คุณทำงานหนัก

ฉันว่าความอยากกินหรืออยู่เร็ด
คือแรงใจชั้นยอดเลยละ

การรีไซเคิลมันสำคัญนะ

จนมาถึงไอเดียเก๋ๆ

